

DICTATS SUPERIOR

08

El final de l'estiu (1 de setembre 1918)

Retorn a casa. L'estiueig s'ha acabat inexorablement. El carro del mas carrega els matalassos i els altres objectes. Els qui es queden —qüestió de dos o tres dies— semblen més pansits que els qui marxen. Al pla, a mitja tarda, hi ha una llum que ja no és la d'estiu: una llum dolça, vagament tocada de color de préssec. En arribar a casa, sensació desagradable en posar-me les sabates i la corbata. Surt al carrer, quan s'encenen els llums. Sent com si m'hagueren posat dins d'una faixa massa estreta. De tota manera, el fet de trobar-me com en un redós, de no tenir tan a prop la mar i el vent, és molt agradable. La llum elèctrica fa un efecte deliciós: és blanca i tèbia. La gent —que ací no va en cos de camisa, ni tan espitregada— sembla més formal i discreta.

Font: Josep Pla, *El quadern gris*, Destino, Barcelona (adaptació).

Nombre de mots: 143

Observacions: text narratiu-descriptiu; dificultat sobretot amb les esses i el lèxic, i no molt alta per a aquest nivell.